

Tình Yêu Của Đức Chúa KITÔ Là Tình Yêu Vượt Quá Sự hiểu biết

Anh Thierry Duplan là kỹ sư nông học làm việc cho các dự án phát triển nông nghiệp tại **Lào Quốc**. Cuộc sống nơi công trường lẽ ra khiến anh quay lưng với cuộc gặp gỡ sâu đậm với một quần chúng nghèo, nhưng anh không làm thế. Trái lại, anh đã tìm cách tạo mối quan hệ với người dân, học tiếng Lào và chia sẻ niềm vui nỗi sầu cùng những lam lũ cực nhọc của họ. Xin nhường lời cho anh.

Năm 2012 tôi lên đường đến Vạn-Tượng thủ đô Lào Quốc để theo dõi vừa kỹ thuật vừa tài chánh cho các dự án phát triển nông nghiệp chẳng hạn như đặt cơ cấu cho một tổ hợp sản xuất cà phê nơi vùng cao nguyên hoặc đặt hạ tầng cơ sở nông thôn nơi vùng núi ở phía bắc nước Lào.

Với kinh nghiệm của hai chuyến thực tập ở Chilê và Népal, lần này tôi tiếp tục cuộc phiêu lưu nhưng với thời hạn 2 năm, đủ để làm một chút thay đổi cho cuộc sống.

Lào Quốc được vây quanh bởi các nước Tàu, Việt-Nam, Cao-Miên, Thái-Lan và Miến-Điện (Myanmar). Đây là một đất nước nghèo với đại đa số dân sống về nghề nông. Quốc gia này theo cộng sản kể từ khi lực lượng cộng sản Pathet Lao lên nắm quyền từ năm 1975.

Người ta nói thách đố của nạn xuất cư là tập hợp. Thật vậy, sẽ dễ dàng hơn nếu bạn ở trong vòng xuất cư với những người cùng có điểm tham chiếu như bạn. Nhưng tôi đâu có đến Lào để sống như ở Pháp hay như một du khách đến viếng thăm xứ sở. Không. Do đó tôi khởi công học tiếng Lào rồi mua những đĩa thức ăn ngoài chợ chiều và từ từ làm quen với môi trường mới.

Mặc dầu có những hiểu lầm do ngôn ngữ bất đồng và những gặng hỏi, nhưng Lào Quốc dần dần xuất hiện trước mắt tôi như một xứ sở hiếu khách và một đời sống đơn sơ giản dị đến gây ngỡ ngàng. Người dân Lào thật dễ thương với nụ cười chân thật và vui tươi, đôi khi cũng biết chế giễu nói đùa nữa. Lào có nhiều đền chùa với các sư vải và những buổi nhóm chợ nhộn nhịp vào buổi sáng và vào ban chiều với các nắm xôi hoặc món thịt ếch. Lào có những ruộng lúa và những rặng rặng vào mùa gặt. Công việc tại Lào cho phép tôi hiểu mình hơn cũng như khám phá nét đặc thù của một nền văn hóa khác với nền văn hóa Pháp được hằn sâu trong tâm thức của tôi.

Với tư cách tín hữu Công Giáo tôi nóng lòng muốn biết Thánh Lễ Chúa Nhật diễn ra như thế nào ở Lào. Tôi đến nhà thờ Thánh Tâm, một nhà thờ nhỏ ở thủ đô Vạn-Tượng và là nhà thờ duy nhất có Thánh Lễ Chúa Nhật cử hành bằng 4 thứ tiếng: Pháp, Anh, Việt và Lào. Vào những ngày lễ lớn các tín hữu đến nhà thờ trên các chiếc pick-up. Họ ngồi chật cứng đằng sau xe tới khoảng 10 người!!! Khi sống xa quê hương thì Thánh Lễ trở thành điểm tham chiếu đại đồng. Tại đây tín hữu cảm nghiệm thế nào là tình hiệp thông của Giáo Hội Công Giáo, duy nhất, thánh thiện và tông truyền. Tôi thật xúc động khi chứng kiến tận mắt lòng đạo đức sốt sắng của các tín hữu, biểu lộ một Đức Tin sâu xa, sống động và vô cùng đơn sơ chân thành.

Vì phải trải qua phần lớn thời gian cho các buổi họp nên tôi có ít thời giờ để khám phá ra tâm tình và cuộc sống của người dân Lào sống chung quanh tôi. Dầu vậy tôi cũng cố gắng tôi đã tạo mối quan hệ với những người canh giữ nhà tôi và gia đình họ. Từ từ với nhiều kiên nhẫn và sự sẵn sàng thì lòng tin tưởng thành hình và người giữ nhà biến nhanh thành các thiên thần hộ thủ.

Vào một ngày thứ bảy tôi ra cánh đồng bên cạnh nhà để xem người ta gặt lúa. Lòng tràn đầy niềm vui và hứng khởi tôi theo họ leo lên xe bò ngồi trên các bó lúa để hân hoan trở về nhà. Và tôi ngạc nhiên biết bao khi thấy nhà của họ không cách xa nơi tôi đang sống bao nhiêu. Nhà của họ làm bằng tre với mái tôn và ngôi nhà chỉ vón vện duy nhất một căn dùm làm nơi để ngủ, để ăn và để tiếp khách với sự hiện diện chễm chệ của cái máy truyền hình! Đúng thật là một căn chòi! Có điều lạ là nó không ở xa xôi tận vùng núi non hiểm trở nơi miền bắc nhưng nằm ngay giữa lòng thành phố. Tuy nhiên, cái nghèo không cản ngăn niềm vui sống.

Tôi nhớ lại lời Cha Guy Gilbert viết: "Chúng ta không cúi mình xuống trên cái khốn khổ nghèo nàn của người dân. Chúng ta phải trở nên nghèo khi tiếp xúc với người nghèo nếu chúng ta muốn trung thành với người nghèo. Tất cả những gì bạn làm với người nghèo là làm cho người nghèo. Tất cả những gì bạn làm cho người nghèo thì sau cùng rồi cũng chống lại người nghèo, bởi vì cái nghèo của họ sẽ không bao giờ chạm đến bạn!".

Đối với tôi thì đây đúng thật là một dịp tốt để tôi có thể chia sẻ một điều kiện sống thô sơ đạm bạc và rút tía niềm vui của những người sống chung quanh, rồi tìm cách bước theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ và phục vụ Chúa qua việc phục vụ các anh chị em đồng loại, đặc biệt những người bé nhỏ nghèo nàn.

... ”Tôi quỳ gối trước mặt CHÚA CHA là nguồn gốc mọi gia tộc trên trời dưới đất. Tôi nguyện xin CHÚA CHA, thể theo sự phong phú của Người là Đấng vinh hiển, ban cho anh chị em được củng cố mạnh mẽ nhờ Thần Khí của Người, để con người nội tâm nơi anh chị em được vững vàng. Xin cho anh chị em, nhờ lòng tin, được Đức Chúa KITÔ ngự trong tâm hồn; xin cho anh chị em được bén rễ sâu và xây dựng vững chắc trên đức ái, để cùng toàn thể các thánh, anh chị em đủ sức thấu hiểu mọi kích thước dài rộng cao sâu, và nhận biết Tình Yêu của Đức Chúa KITÔ, là Tình Yêu vượt quá sự hiểu biết. Như vậy anh chị em sẽ được đầy tràn tất cả sự viên mãn của THIÊN CHÚA. Xin tôn vinh Đấng có thể dùng quyền năng đang hoạt động nơi chúng ta, mà làm gấp ngàn lần điều chúng ta dám cầu xin hay nghĩ tới. Xin tôn vinh Người trong Hội Thánh và nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ đến muôn thuở muôn đời. Amen”(Êphêsô 3,14-20).

(“ÉGLISE De VALENCE”, Mensuel Catholique Drômois, Diocèse de Valence, Supplément No 1 // Janvier 2015, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt